

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 591/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 30 czerwca 2021 roku w sprawie II K 385/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrazy prawa procesowego tj. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk polegającej na błędnej ocenie materiału dowodowego, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżeni nie dopuścili się zarzucanego przestępstwa.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzuty prokuratora są chybione.</p> <p>Co do oskarżonego A. B. (1), to prokurator sam wyodrębnił ze wydarzeń, jakie rozgrywały się w nocy z 16 na 17 lutego 2020 roku przed lokalem (...) w M. pobicie pokrzywdzonego S. J. jako odrębny czyn. Tymczasem o ile prokurator powołuje się na zeznania wskazujące, że A. B. (1) w jakiś sposób uczestniczył w szamotaninie przed lokalem, to z całą pewnością nie brał udziału w pobiciu S. J..</p> <p>Jedyne źródła dowodowe na to wskazujące są niewiarygodne, w szczególności nie można opierać się tu na zeznaniach M. J. (1), która straciła przytomność zanim jej męża zaatakowano, ani na zeznaniach pokrzywdzonego S. J..</p>	

Co do tego ostatniego, to Sąd Okręgowy w pełni podziela ocenę jego zeznań zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Pokrzywdzony był zmienny, nie tylko w różny sposób na różnych etapach procesu opisywał rolę A. B. (1), ale też wskazywał na sprawców pobicia osoby, które być nimi nie mogły. Dotyczy to w szczególności K. B. (1), którego na miejscu pobicia nie było (co przyznaje nawet w apelacji prokurator) – a pokrzywdzony cały czas uparcie twierdzi, że był i że go pobił.

Dowodzi to faktu że pokrzywdzony tak naprawdę nie wie, kto go pobił,

był po pierwsze w znacznym stopniu nietrzeźwy, po drugie skupiony na żonie, która chwilę wcześniej otrzymała cios butelką w głowę i zemdląła (pokrzywdzony stał w pewnej odległości, ale widział to), po trzecie, został zaatakowany zniemacka właśnie gdy skupiał uwagę

na tym, co dzieje się z żoną - dlatego w tym chaosie i zaskoczeniu nie widział sprawców, którzy napadli na niego. Jednak, ponieważ założył, że byli oni uczestnikami drugiej imprezy organizowanej w tym lokalu (18 - nastki A. B. (1) oraz, ponieważ zaatakowali go młodzi ludzie, przyjął, że byli to bracia A. i K. B. (1) i tej wersji się trzyma.

Tymczasem jest to niemożliwe, albowiem całe zdarzenie doskonale widziała jedna z nielicznych trzeźwych tam osób - **kluczowy świadek W. B.** Jest to świadek obiektywny, albowiem był gościem tej samej imprezy, w której uczestniczył pokrzywdzony, jest powiązana rodzinnie z towarzystwem pokrzywdzonego, a nie z oskarżonymi, a nawet zeznawała wypowiadając się niepochlebnie o A. B. (1) (miał wcześniej popchnąć jej siostrę P. B., szukać zwady z jej kuzynem M. D.). Na imprezie nie piła alkoholu,

albowiem była w ciąży, całe zdarzenie widziała od początku do końca z dobrego punktu obserwacyjnego na schodach, a co najważniejsze, знаła wcześniej z widzenia A., K. i A. B. (2). I świadek ten kategorycznie i konsekwentnie zeznawał, że S. J. zaatakowała grupa nie znanych jej młodych mężczyzn, widziała ich twarze i z całą pewnością nie było wśród nich ani A., ani K., ani A. B. (2).

W. B. jest świadkiem wiarygodnym, nie ma żadnych powodów, dla których miałaby kłamać. Prokurator w apelacji pomija milczeniem zeznania tego newralgicznego świadka, bo dowodzą one nie tylko tego, że sprawcami pobicia nie mógł być ani A., ani A. B. (2), ale również wskazuje, jak niewiarygodnym źródłem dowodowym w tym zakresie jest S. J. (co ma znaczenie również co do R. P., a co będzie jeszcze omówione).

Prokurator powołując się w

apelacji na zeznania M. W. pomija, że policjant ten opisał pokrzywdzonego jako osobę w stanie głębokiej nietrzeźwości, wypowiadającą się chaotycznie, nielogicznie i niespójnie, wskazującą jako sprawcę pobicia co prawda A. B. (1) (i tego chwytą się prokurator), ale również K. B. (1) (którego tam nie było, co prokurator przecież przyznał) i M. T. (któremu jakoś prokurator żadnych zarzutów nie postawił). Zatem nie jest to przekonujący argument, a powody wskazania przez pokrzywdzonego na A. B. (1) jako sprawcę pobicia Sąd wyłuszczył we wcześniejszej części uzasadnienia (przyjęte przez pokrzywdzonego założenie).

Powoływanie się przez prokuratora w uzasadnieniu apelacji na wyjaśnienia A. B. (1) i R. P. oraz na zeznania K. B. (2) i M. G. wskazujących na „udział w szamotaninie” przez A. B. (1) jest chybione, bo apelant

czyni to w oderwaniu od treści tych zeznań i wyjaśnień relacjonujących, że A. B. (1) sam stał się ofiarą ataku innych osób, na pewno nie był sprawcą pobicia kogokolwiek i nie zadawał żadnego ciosu (w istocie więc prokurator powołuje się na dowody korzystne dla oskarżonego). Wyjaśnienia te i zeznania w połączeniu z zeznaniami kluczowego świadka W. B. prowadzą do jednoznacznego wniosku, że A. B. (1) (a także A. B. (2)) nie brali udziału w pobiciu pokrzywdzonego.

Co do R. P., to w niniejszej sprawie nie ma żadnego dowodu obciążającego tego oskarżonego poza zeznaniami pokrzywdzonego z rozprawy (bo w dochodzeniu R. P. nie wymieniał). Prokurator powołuje się w uzasadnieniu apelacji dodatkowo na zeznania S. J. i M. J. (1) oraz K. P. złożone w sprawie II K 407/19 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Tymczasem co do zeznań pokrzywdzonego, to są one w zakresie wskazywania sprawców niewiarygodne, co było już powyżej omawiane i argumenty te w takim samym stopniu co A. B. (1) dotyczą R. P.. Dodatkowo wskazać należy, że pokrzywdzony R. P. jako sprawcę wskazał po raz pierwszy nie w toku niniejszego postępowania, ale dopiero w dniu 6 listopada 2019 roku na rozprawie w sprawie II K 407/19 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, toczącej się z prywatnego oskarżenia M. J. (1) (żony pokrzywdzonego) przeciwko M. P. (żonie oskarżonego). To na tej rozprawie M. J. (2) i S. J. opisując zachowanie M. P. dodali, że nie dość, że ta uderzyła oskarżycielkę prywatną butelką w głowę, to jeszcze potem jej mąż pobił męża oskarżycielki prywatnej. Tak późne wskazywanie przez

pokrzywdzonego R. P. oraz moment tego wskazania budzą wątpliwości, albowiem pokrzywdzony miał wyraźny motyw, aby osłabić wiarygodność R. P. w sprawie II K 407/19 i postawić go w złym świetle.

Co do wiarygodności M. J. (1), to również było to omówione – przecież bezsporne i oczywiste jest, że straciła ona przytomność zanim jej mąż (pokrzywdzony S. J.) został zaatakowany, więc nie może mieć żadnej wiedzy na temat sprawców jego pobicia. Powoływanie się więc przez prokuratora na zeznania tego świadka i to złożone w innej sprawie nie wytrzymuje krytyki.

Co do zeznań K. P., to wskazywanie na nie przez prokuratora świadczyć może o jego szlachetnych intencjach polegających na udzieleniu wsparcia osłabionemu przeciwnikowi procesowemu (wszak R. P. broni się sam), gdyż w/w

świadek zeznaje na tyle korzystnie dla tego oskarżonego, że jego powołania nie powstydziliby się żaden dobry obrońca (i jeżeli rzecznikowi oskarżenia o to chodziło, to gdyby w postępowaniu karnym przyznawano nagrodę fair play, z pewnością by na nią zasłużył). W każdym razie należy apelantowi uzmysłwić, że z zeznań K. P. złożonych w w/w sprawie II K 407/19 (k. 102 tych akt) wynika, że R. P. nie tylko nie brał udziału w pobiciu kogokolwiek (a już w szczególności S. J.), ale wręcz przeciwnie, odciągał jednego z młodych napastników od A. i K. B. (2) chcąc zapobiec bójce. Świadek ten faktycznie zeznał, że na ziemi leżały potłuczone okulary R. P. (na ten fragment zeznań wybiórczo powołuje się apelant), ale jednocześnie zastrzegł, że nie widział momentu ich rozbicia i nie wie, w jakich okolicznościach do tego doszło (nie wykluczył wręcz, że to R. P. został

uderzony i wtedy spadły mu okulary).

Zatem z zeznań tego świadka nie wynika, aby R. P. był sprawcą pobicia pokrzywdzonego, nie wskazuje na to również żaden inny wiarygodny dowód.

Co do A. B.

(2) sprawa jest tak oczywista, że postawienie mu przez prokuratora zarzutu w akcie oskarżenia, a potem wnoszenie apelacji od wyroku uniewinniającego jest wręcz zdumiewające (i smutne zarazem). Sąd Okręgowy żałuje, że nie sporządzono w tej sprawie uzasadnienia aktu oskarżenia, bo z czystej intelektualnej ciekawości chciałby poznać, jaka i czyja myśl kryła się za postawieniem akurat temu oskarżonemu zarzutu. Nie ma żadnego dowodu wskazującego na udział A. B. (2) w pobiciu S. J., nawet pokrzywdzony nie tylko na niego nie wskazywał, ale wręcz zeznał, że jego nie widział i że on go nie pobił.

Wymowny jest w tym świetle fakt, że w apelacji prokurator nie przedstawił żadnego argumentu uzasadniającego zarzuty co do tego oskarżonego (a przecież jak powiedział Eurypides „tym, których sprawa jest słuszna, nigdy nie brak argumentów”). Prokurator co do tego oskarżonego najwyraźniej ich nie ma.

***Na zakończenie
co do wszystkich
oskarżonych***

wskazać należy, że prokurator mimo powołania się na kwalifikację z art. 158 § 1 kk nie oskarżył żadnego z nich o wzięcie udziału w zdarzeniu narażającym człowieka na skutki co najmniej z art. 157 § 1 kk (w opisach zarzutów z aktu oskarżenia brak jest tego znamienia, a wymienione obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni). Doszło do uniewinnienia, a w apelacji skierowanej na niekorzyść prokurator wśród zarzutów nie stawia takiego, jakoby oskarżeni narazili

pokrzywdzonego na skutki w postaci naruszenia czynności narządów ciała lub rozstroju zdrowia na okres powyżej 7 dni, tylko, że wywołali takie skutki na okres poniżej 7 dni. Oznacza to, że nawet gdyby nie powyższe argumenty i nawet gdyby doszło do uchYLENIA wyroku, to i tak nie można by było przypisać oskarżonemu czynu z art. 158 § 1 kk (brak w zarzucie z aktu oskarżenia znamienia narażenia na skutek co najmniej z art. 157 § 1 kk, brak zarzutów w apelacji na niekorzyść w tym przedmiocie). Hipotetycznie można by było przypisać oskarżonemu w takiej sytuacji procesowej jedynie czyn z art. 157 § 2 kk (wywołanie skutków wymienionych w opisie zarzutu z aktu oskarżenia), ale w tej sprawie zdaniem Sądu oczywiste jest, że żaden z oskarżonych nie zadał pokrzywdzonemu ani jednego ciosu – więc tak czy owak ostatecznie doszłoby do uniewinnienia wszystkich

oskarżonych nawet, gdyby Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.		
Wniosek		
O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wyrok jest słuszny, a apelacja bezzasadna.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku		

sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Wyrok uniewinniający			
Zwiążele o powodach utrzymania w mocy			
Wyrok jest słuszny, a apelacja bezzasadna.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiążele o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiążele o powodach uchylenia			

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2 i 3	<p>Na podstawie art. 636§1 kpk koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.</p> <p>W związku z tym zasądzo od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonych A. B. (2) i A. B. (1) zwrot kosztów obrony wyliczonych według stawek minimalnych.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uniewinnienie	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana